

**ЮВІЛЕЙ ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА НАПРН УКРАЇНИ
ГЕННАДІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА МУРАШИНА
(ДО 85-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)**

Геннадій Олександрович Мурашин – один із знаних юристів нашої країни та організатор вітчизняної юридичної науки. Він народився 29 червня 1932 р. у м. Ленінграді (нині – Санкт-Петербург). У 1955 р. закінчив юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Я. Франка (нині – Львівський національний університет імені Івана Франка). З 1955 р. по 1962 р. працював у партійних органах. З 1962 р. по 1967 р. – прокурор Ленінського району м. Києва й водночас аспірант Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (тепер – Київський національний університет імені Тараса Шевченка) на кафедрі теорії держави і права. Г. О. Мурашин належить до когорти фундаторів Інституту держави і права. З 1968 р. він працює в Секторі держави і права (нині – Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України) на посадах наукового працівника, заступника директора з наукової роботи, завідувача відділу конституційного права і місцевого самоврядування, сьогодні – провідний науковий співробітник відділу конституційного права і місцевого самоврядування інституту.

У 1973 р. Г. О. Мурашин захистив кандидатську дисертацію: «Органи прокуратури у механізмі Радянської держави» (спеціальність 12.00.01). Має вчене звання старшого наукового співробітника. У 1993 р. обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України), у 2006 р. – дійсним членом (академіком) Міжнародної академії інформатизації.

Основні напрями наукової діяльності Геннадія Олександровича – конституційне право, проблеми організації і діяльності правоохоронних органів, суду і прокуратури. Він опублікував понад 250 праць. Серед них: «Конституційне право України» (у співавт., 1999), «Судова влада у конституційному аспекті розподілу влад» (2000), «Статусу суддів – європейські стандарти» (2000), «Конституційно-правові форми безпосередньої демократії в Україні» (у співавт., 2001), «Органи державної влади в Україні» (у співавт., 2002), «Проблеми реалізації Конституції України: теорія і практика» (у співавт., 2003), Конституційно-правові гарантії політичної системи України» (2005), «Модельна законотворчість та її застосування на пострадянському просторі» (2006), «Конституційне право України: Академічний курс» (у співавт., 2007), «Законодавча діяльність в Україні: стан, пріоритети, шляхи вдосконалення» (у співавт., 2007), «Конституційно-правовий статус прокуратури України та проблеми його вдосконалення» (2008), «Прокуратура України в системі міжнародного співробітництва» (2009), «Референдумні акти як акти безпосереднього народовладдя» (2010).

Опублікував багато статей в Українській радянській енциклопедії, у Юридичній енциклопедії, інших енциклопедичних виданнях.

Геннадій Олександрович брав участь у підготовці важливих для країни законодавчих актів: Декларації про державний суверенітет України, проєктів Конституції України, законів «Про Конституційний Суд України», «Про судоустрій», «Про прокуратуру», «Про профспілки», «Про столицю України – місто-герой Київ» та ін. У 1993 р. Верховною Радою України таємним голосуванням був обраний членом Конституційного Суду України, але Суд на той час не було остаточно сформовано. Протягом 1976–2001 рр. – заступник голови Всеукраїнської координаційно-методичної ради з правової освіти населення, до 2005 р. входив до складу науково-методичної ради при Генеральній прокуратурі України, був членом Республіканської комісії у справах депортованих народів Криму. Він є незалежним експертом Міжнародної європейської організації з вивчення економічних, політичних та інших питань СНД (INTAS, м. Брюссель, Бельгія). Активно співпрацював зі структурами Міжпарламентської асамблеї СНД, брав участь у засіданнях її комітетів, конференціях, друкувався у періодичних виданнях Асамблеї. Ряд його праць опубліковано в Канаді, Югославії, Чехії, Словаччині, Польщі, Росії, Білорусі, Таджикистані. Багато досліджень провадить спільно з зарубіжними вченими. Учасник багатьох всевітніх та міжнародних наукових конгресів, конференцій, симпозіумів, що проходилися у США, Німеччині, Алжирі, Польщі, Чехії, Словаччині, Югославії, Латвії, Росії, Білорусі, Узбекистані, Україні. Президент Київського товариства дружи з народом Іраку.

Г. О. Мурашин підготував 8 кандидатів юридичних наук. Є почесним доктором Київського університету права Національної академії наук України.

Г. О. Мурашин – учасник Великої Вітчизняної війни. Він є заслуженим юристом України (1993), почесним членом Спілки юристів України (1994), відзначений вищою нагородою Спілки «Видатний юрист України» (2007). Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2000), 11 медалями, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (1999), Грамотою та Почесною грамотою Верховної Ради України (2002, 2004), Почесний працівник Прокуратури України (2002). Має орден «За заслуги» III ступеня (2007) та інші вітчизняні й зарубіжні нагороди та відзнаки.

Редакційна колегія збірника «Правова держава» щиросердно вітає Геннадія Олександровича зі славним ювілеєм, бажає йому міцного здоров'я, добра і щастя, родинного затишку і всіх земних щедрот!

ДО 80-РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ ПРОФЕСОРА ВОЛОДИМИРА НАУМОВИЧА ДЕНИСОВА

25 грудня 2017 р. відзначив свій 80-річний ювілей видатний український юрист-міжнародник і фахівець у сфері порівняльного правознавства, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, заслужений діяч науки і техніки України Володимир Наумович Денисов.